

Ottó utazásai

Szerintem majdnem mindenki felmerül néha az a kósza ötlet, hogy el kellene húzni a csíkot, valahová jó messzire, a civilizáción kívülre, vagy legalábbis annak a valamelyik, jó távoli peremvidékére.

Van úgy, hogy napjában – főleg munkába menet – többször is felmerül bennem, hogy el kellene menni mondjuk birkapásztornak, és a napi meetingeket leváltva csak nézni ahogy a birkák időnként elkoccolnak jobbra, aztán balra, aztán megint jobbra, vagy valami ilyesmi (meg ahogy az ilyesmit az íróasztalhoz ragasztott fejlesztőmérnök elképzei).

Vagy csak beülni a kocsiba, oszt' hajrá, irány a Nagyvilág. De én is csak papírkutya vagyok, nagy levegőt véve csak felszállok minden reggel arra a rossz irányba menő buszra – nem úgy, mint a 77 éves Gunther Holtorf, aki **26 éve** nejével, Christine-vel elugrottak egy afrikai szafarira, és – elmondása szerint –, ha már olyan messzire elvetődtek otthonuktól, Felső-Bajorországtól, meg akarták azt is nézni, hogy mi van a látóhatár szélén, a hegy mögött. Meg az ott felbukkanó, következő hegy mögött, és így tovább.

Öt éven keresztül becsavarogták Afrikát, majd egy hirtelen ötlettől vezérelve átnyergeltek Dél-Amerikára. Ezt követte aztán Észak-Amerika, Ázsia, Ausztrália és végül Európa.

Az anyagiak miatt nem kellett aggódniuk, Herr Holtorf a Hapag-Lloyd-nál volt korábban igazgató, és

igazi modern-nomádok módjára elutasították a kényelmes utazás minden módozatát, a hotelekben alvást, az éttermekben étkezést és a GPS-es navigációt is (GPS azért volt náluk, helymeghatározás céljára).

Christine 2010-ben rákban elhunyt, de Herr Holtorf folytatta a világra szóló utazását, a Mercedes G-Klasséval, Ottóval. Ottó, elmondása szerint sosem hagyta őket cserben, a legproblémásabb alkatrészének az első tengely bizonyult, azt összesen nyolcszor kellett cserélni a **900.000 kilométeres** világnézés alatt. Igen, kilencszáz ezer kilométer – ez azért nem semmi.

Ez alatt meglátogattak 215 országot, a világjárásukról készült 30 órányi videót és 8000 fotót a Stern magazin segítségével dolgozták fel, és ennek az anyagnak egy jelentős része az **Ottos Reise** oldalon megtekinthető.

A világrekorder kocsi egy három literes, 88 lóerős, 5 hengeres Mercedes 300 GD, amit a graz-i Magna-Steyr-nél szereltek össze még 1988-ban, ahol lassan 35 éve építették a típust, a G osztályt gyakorlatilag csak kisebb változtatásokkal.

A kocsi szerkezetén az utazás során nem változtattak, mindössze a hátsó ülésről szabadultak meg, hogy ott a csomagtartóba épített ágy és a magukkal cipelt élelem, ruha, szerszámok, pótalkatrészek, a konyha és tartalék üzemanyagtartályok elférjenek. A klímaberendezést még Afrikában szerelte ki Holtorf úr, és ajándékozta el egy kenyai autószerelőnek; „az ablakok úgyis mindig le voltak eresztve”, és – „ami nincs, az nem romolhat el” – írta később. A központi zárat is inkább – biztonsági okokból – kiiktatták. A merevített motorháztetőt a Magna-Steyr a kanadai hadseregnek szállította eredetileg, de Ottóra is egy ilyen bütyköltek fel, csúszásgátló foltokkal, hogy a tetőre szerelt csomagtartó egyszerűbben megközelíthető legyen.

Ottó számára a nagy kaland 2014. október 11-én fejeződik be, amikor Gunther Holtorf átadja a Daimler főnök Dieter Zetsche-nek a kocsí kulcsait. Na nem az eredeti kulcsokat, azok ugyanis rég elhasználódtak már, az indítókulcsokat Herr Holtorf a szaúd-arábiai Djidda-ban, az ajtó új kulcsait pedig Észak-Koreában csináltatta a kocsihoz.

Otto a stuttgarti Mercedes-Múzeumban kerül majd kiállításra – nem hiszem, hogy egy Merci tartósságának, elnyűhetetlenségének kell ennél komolyabb bizonyíték, Holtorf úr pedig hazatér Gstadt am Chiemsee-be, a mindig jéghideg bajor tó partjára.

Kedves olvasóm! Ha már idáig eljutottál az olvasásban, talán joggal feltételezhetem, hogy nem volt teljesen érdektelen számodra ez a bejegyzés. Jaj, le ne ixelj még; nem pénzt akarok tarhálni.

Pusztán annyit kérek, hogy ha van olyan ismerősöd, akivel jót tudnál vitatkozni az itt leírtakról, vagy csak simán megosztanád vele, kérlek, ne késlekedj!

Továbbra is keresek megjelenési lehetőséget az írásaim számára. Ha esetleg van ötleted, oszd meg velem! Elérhetőségeim az [Impresszum](#)ban találhatók.

A passport.blog jelenlegi egyetlen megjelenési lehetősége a Facebook. Ha értesülni szeretnél az új bejegyzésekről, kövesd a [Bolyongó Facebook](#) oldalt.

Ha szeretnéd a bejegyzést kinyomtatni, vagy önálló formában menteni, ennek a legegyszerűbb módja a PDF formába konvertálás. Ezt a jobb oldali, fentről negyedik (Adobe) ikonnal teheted meg.

Eddigi bejegyzések a bolyongó.hu-n

Az összes bejegyzés ABC-be rendezett [indexe itt található](#). A blog helyekhez köthető bejegyzései a google.maps térképen is megtalálhatók: [A világ valódi csodái](#). A mostanában a blogon megjelent írások a [főoldalon jelennek meg](#).

2026/05/28 18:05

Források

Stern: [26 Jahre, 900.000 km: Ein Auto fährt durch alle Länder](#) (német)

Bild: [Nach 26 Jahren Weltreise sind sie am Ziel](#) (német)

Ottos Reise (német)

2014, világjáró, Ottó, Mercedes, Gunther Holtorf, Észak-Korea, Stuttgart, Németország, Mercedes-

Múzeum, kaland, autó, Magyarország, Mount-Everest, érdekes történet

Bejegyzésmegtekintések száma: 60

From:

<https://mail.bolyongo.hu/> - **bolyongó**

Permanent link:

https://mail.bolyongo.hu/doku.php?id=passport:otto_utazasa

Last update: **2026/04/21 12:28**

